

sení a naříditi rekursnímu soudu nové usnesení, neboť dovolací soud může rozhodnouti sám přímo o řečeném rekursním návrhu, totiž jej zamítnouti, ježto jest v knihovních věcech vyloučeno jakékoliv prozatímné vyřízení, i když se tak má státi zatímním zrušením napadeného usnesení a vyčkáním nějaké budoucí události. Bylo tudíž obnoveno usnesení soudu první stolice, pokud bylo jím vyhověno knihovnímu návrhu Ostrostřeleckého sboru. K čís. II. Výmaz poznámky a výmaz zástavního práva s použitím § 65 druhý odstavec kn. zák. stal se knihovním soudem neprávem, neboť tento předpis předpokládá, že byl pravoplatným rozsudkem nebo smírem zrušen popíraný vklad a že žalobce žádal, by byl vykonán výmaz popíraného vkladu; pak teprve by mohl soud naříditi výmaz poznámky spornosti a ostatních kolidujících zápisů. Nic z toho tu nebylo, ani rozsudku, ani smíru, ani žádosti o výmaz. Již proto musilo býti usnesení prvního soudu v ostatních bodech zrušeno, ježto odporuje ustanovení § 96 první odstavec kn. zák. Hypotekární věřitel Emil N. vytýkal (mimo jiné) nedostatek žádosti o výmaz a domáhal se v rekursním návrhu jen toho, by jeho zástavní právo bylo obnoveno. Rekursní soud právem v té příčině stížnosti vyhověl. Dovolací stížnost je v tom směru nejasná a zejména nic neuvádí o žádosti za výmaz. Bylo tedy rozhodnouti, jak se stalo a netřeba řešiti otázky, zda poznámka spornosti měla nebo dosud má nějaký význam pro zástavní právo Emila N-a a jakou cestou bylo by se výmazu tohoto práva domáhati.

Čís. 9688.

Exekuce na základě cizozemských exekučních titulů.

K opodstatnění důvodu odporu podle § 81 čís. 1 ex. ř. se vyžaduje, by osobě, proti níž má býti vedena exekuce, byla odňata možnost účastniti se v řízení před cizozemským soudem nepravdivostí řízení předepsaného pro cizozemský soud.

Odpor nelze dodatně oprítí o jiné skutečnosti, než o ty, jež byly uplatněny ve čtrnáctidenní lhůtě § 83, druhý odstavec, ex. ř.

Odpor podle zákona neodůvodněný jest zamítnouti ihned na návrh vymáhajícího věřitele bez jakéhokoliv dalšího jednání ve věci.

(Rozh. ze dne 27. února 1930, Rv I 1993/29.)

Proti exekuci povolené na základě rozsudku pro zmeškání vyneseného úředním soudem v Lipsku podal žalovaný odpor, jež procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud zrušil exekuci jako nepřipustnou.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody:

Povinný podal odpor proti exekuci především z důvodu § 81 č. 1 ex. ř., tvrdě, že povolení exekuce mělo býti odepřeno podle tohoto před-

pisu. Po skutkové stránce odůvodnil odpor tvrzením několika skutečností co do řízení před soudem a dalším tvrzením, že procesní soud německý porušil svým postupem základní předpisy zdejšího, t. j. československého civ. řádu soudního. Tento skutkový přednes nestačí k opodstatnění důvodu podle § 81 č. 1, jež předpokládá, že osobě, proti které má exekuce býti vedena, byla odňata možnost účastniti se v řízení před cizozemským soudem nepravidelností tohoto řízení, t. j. řízení předepsaného pro cizozemský soud, nikoli řízení předepsaného pro tuzemské soudy. Nestačí tedy tvrzení, že rozsudek cizozemského soudu nemůže býti pokládán za právoplatný pro porušení stěžejních předpisů zdejšího c. ř. s., nýbrž musil by povinný, kdyby se mělo dále jednati o jeho odporu, tvrditi, že porušeny byly procesní předpisy státu, jehož soud vydal exekuční titul. To povinný neučinil, nedostatek ten nemohl býti napraven dodatným tvrzením, ježto podle § 83 odpor z důvodu § 81 č. 1 musí býti podán do čtrnácti dnů, co doručeno bylo povolení exekuce, jinak jest vyloučen. Nemohl by proto povinný dodatně opřítí odpor o jiné skutečnosti než o ty, jež byly uplatněny v čtrnáctidenní lhůtě § 83 druhý odstavec ex. ř., pokud ovšem nejde o výjimky tam stanovené. Nebylo a není proto třeba zabývati se předpisy německého řádu soudního, neboť povinný nevytkl jich porušení, a nelze tvrzení to ani předpokládati, an povinný uvedl výslovně jen porušení předpisů zdejšího práva procesního. Povinný tvrdil dále, že postupem úředního soudu v Lipsku, jehož rozsudek jest exekučním titulem, porušeno bylo ustanovení § 80 čís. 2 ex. ř. I po této stránce jest povinný na omylu. Tohoto předpisu nelze vůbec použiti, ježto neplatí pro exekuci podle německého titulu exekučního (sr. vládní vyhlášku čís. 131/24). Z odporu povinného nelze usouditi ani na to, že uplatnil některý z důvodů vytčených v § 328 civ. řádu soudního pro říši německou, neboť povinný doznává, že mu na žalobu bylo obeslání k roku doručeno dožádaným soudem, čímž byl splněn předpis § 328 čís. 2, doznává dále, že vstoupil do sporu, zaslav procesnímu soudu lékařské vysvědčení se žádostí o omluvu nedostavení se. I tu rozhodují jen údaje odporu, ježto nahrazení těchto údajů jinými jest vyloučeno podle § 83 druhý odstavec ex. ř. Odvolací soud posoudil tudíž změnou rozsudku zamítajícího odpor věc nesprávně po stránce právní a bylo dovolání, opřenému o § 503 čís. 4 c. ř. s., vyhověti již proto, že odpor podle zákona neodůvodněný musil býti zamítnut hned na příslušný návrh vymáhajícího věřitele bez jakéhokoliv dalšího jednání ve věci.

Čís. 9689.

Vyživovací nárok zletilého manželského dítěte proti otci jest uplatňovati pořadem práva.

(Rozh. ze dne 27. února 1930, R II 55/30.)